

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
teleivel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Fő pi a c z, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petít-
soronkint 5 krjával
számítatnak.

Az eltörölt komité.

Irta: *Koncz Ákos.*

Debreczen, február 21.

A román nemzeti komité, melyet magyar államellenes üzelmei miatt feloszlattak, ismét mozog és lármázik ellenünk. Tagjai csak imént szabadultak ki a fogságból s már is manifesztumot bocsátottak ki, melyben erősen hangsúlyozzák, hogy nemzeti programjuk megvalósítása érdekében mindent el fognak követni.

E manifesztumnak egyes pontjait olvasva egy csunya bűn jut eszünkbe: a *fekete hálátlanság bűne*, mely a komité volt elnökének *Rácz Jánosnak* és társainak annyira elfogta a lelkét, hogy az ember igazán kételkedik azon, vajjon gondolkoznak-e ezek a jó urak.

Mikor államellenes üzelmeikért elítélték őket, akkor gyermekek módjára siránkoztak, belegörnyedtek a kegyelmi kérvények írásába s mikor részben leülve büntetésüket, részben kegyelmet nyerve kiszabadultak a hinárból, ismét a magyar nemzet ellen fordulnak és üldözésről, elnyomásról panaszkodnak.

Tehát a helyett, hogy a kapott büntetés felett okulva megjobboldtak volna, ismét szitják párthiveik

közt az elégedetlenség tüzét és rabszolgaságot emlegetnek ott, ahol egyenlő urak a magyar állam bármely polgárával.

Igazságos követeléseket hangoztatnak, pedig nekik csakis kérni van joguk, de másrészt okuk sincs a jajongásra, mert nincs a világnak egyetlen állama sem, melyben az egyes nemzetiségek nagyobb előjogokat és szabadalmakat élveznének, mint nálunk.

A tulkövetelő románok ellenben nemesak paritást követelnek, hanem ennél többet, nevezetesen bizonyos oly dolgokat, melyeknek megengedése egy volna a magyar állam tekintélyének esorbitásával és csak veszedelmére válnék a magyar hazának.

Valóságosan hasonlók az elkényeztetett gyermekhez, kinek mindent odaadnak, még a legdrágább dolgokat is, esakhogy elhallgassanak. De valamint az okos szülő végre is a vesszővel lép fel, úgy kell tenni a román tulkövetelőkkel szemben is és a jóság helyett vas szigorral kell őket a megelégedés és békesség útjára terelni.

A magyar nemzet úgy is sokat, nagyon sokat elnézett már a nemzetiségi izgatóknak. Csak nemrégén is lovagiasan bánt el velük, megbocsátotta áskálódásaikat, el-

felejtette államellenes izgatásaikat azon reményben és felfogásban, hogy a nemes indulat őket is arra ösztönzi, hogy szakítva az oppozícióval, szívüket összekötik a szeretet aranylánczával a magyar nemzet lelkével.

Sőt ezek a román urak még azzal is port hintenek párthiveik szemébe, hogy ők nem kértek kegyelmet, mert ők a nemzetiségi eszmékért a börtön nyirkos levegőjét is üdének találták. Martiroságról beszélnek és dicsekedve mutatják lelkük sebeit, melyeket e börtön, az anyagi károk és szabadságuk korlátozása ütöttek azon. Pedig térden esuszva könyörögték ki a kegyelmet, ravaszul színelve a megtérést, farizeusi arcezzal igérve a javulást.

A magyar nemzet mindig nagy-lelkű volt. Ez dicsősége, erénye, de egyik gyöngesége is. Türelme is sok van, de hisz ennek is van határa. S ha elérünk a végpontra és belátjuk, hogy engedékenysé-
günkkel csak vakmerőbbekké tesszük őket, megváltoztatjuk az eddigi módszert és radikálisabb eszközökhöz folyamodunk. Az ostor vége nem mi rajtunk fog eleserdülni, hanem azoknak a hátán, akik az emberi lélek leg-

TÁRCSA.

Megengesztelve.

Nedves, ködös est borult a főváros utcáira.

Itt-ott kigyultak a gázlángok, de alig tudtak megküzdeni a sűrű köd okozta homálylyal, csak a kirakatok villamos világítása terjesztett áthatóbb fényt maga körül.

A főbb utcákban, hol verőfényes napokon beláthatatlan nép szokott tolongani, most is számos járó-kelő taposta a nyirkos aszfaltot, a félreeső utcák azonban meglehetősen néptelenek voltak, csak itt-ott bukkant fel egy-egy homályos alak a mindent beburkoló köd éjjeléből.

Egy ily homályos alak már néhány óra óta barangolt nyugtalanul egyik utcából a másikba, czélzatosan kerülve a széles, népes utakat, hol a sűrű köd és esthomály daczára is bizonyosan minduntalan ismerős alakokra bukkant volna, holott sötét lelkiállapotában minden szó, melyet egy-egy ismerőssel netalán váltania kellett volna, sőt még a futólagos köszöntés is terhére volt.

Délceleg Imre, a magánosan barangoló, ismerős egyénisége volt a fővárosnak.

Számos kisebb és nagyobb úri család sok száz ifju esemetjét oktatta a zongon-

rajáték filgyönyörködtető és boszantó művészetében s mikor még inkább megfellelt nevének, nem egy fiatal hölgytanítványának szívét élénkebb dobogásra indította közelléte. Később mint erős férfi és több gyermek atyja, testének terjedelme mindinkább ellentébe jutott nevével, de kerestése nem igen tartott lépést testi gyarapodásával.

Pedig családja mindinkább nagyobbodott költségei növekedtek.

Gyakran súlyos gondok nehezettek vállaira s alapjában derült lelkülete nem egyszer elborult.

A szükség ugyan nem kopogtatott még ajtaján, de mégis sokat meg kellett tagadnia családjától, melyet szeretete minden kigondolható jóval óhajtott volna elárasztani.

Pedig érezte, hogy tehetsége s igyekezete folytán jobb sorsra volna érdemes.

Nem rendelte őt a sors egyszerű zongoratanitónak.

Erezte, hogy többre, magasabbra van hivatva.

Sok felkapott zeneszerzővel megmérkőzhetik, miért is ne tehetne ő is szent híre, dicsősége s művei után olyan jövedelemre, mely lehetővé tenné, hogy családja nagyobb jólétet élvezhetne, maga pedig nyugodtabban, gondtalanabban élhetne?

Szerzeményei, néhány dal és szalon-

darab, elég kapósak voltak, de sem nevét nem emelték a hírneves zeneszerzők közé, sem anyagi hasznot nem hajtottak annyit, hogy jövedelmeit észrevehetőleg gyarapították volna.

Operett, ballett, vagy épen opera, ez már volna valami! Ah, hogy dobogott a szíve, ha elgondolta, hogy ily nagyobb-szabású művel egykor tán tisztességes, vagy még fényes sikert is arathat!

Csakhogy a szerenese sehogy sem akart neki kedvezni.

Tett már kísérletet operettel is, ballettel is, de egyet se volt képes elfogadtatni.

Tartózkodó, büszke ember volt, nem tudta magát senkinek kegyébe behizelegni.

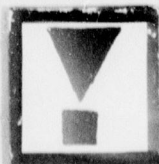
Még kevésbé értett munkájának magasztalásához, ajánlgatásához.

Szóljanak magokért, — gondolá; ha értéküket szakértők fel nem ismerik, ugyis hasztalan minden ajánlgatás.

Jóbarátok s pajtások pártfogására sem számított, mert főkép a színház befolyásosabb emberei között alig volt egy-kettő, kihez közelebbi ismeretség kötötte.

Órái s családja annyira igénybe vették idejét, hogy pajtáskodó tivornyázásra, még ha lett is volna hozzá kedve, nem igen maradt érkezése.

Mindebből könnyen meg lehet ma-

rutabb bünének: a hálátlanságnak rabjai.

Jó lesz ezt meggondolni a tulajdonkísérletjének addig, míg nem késő, mert ha ismét becsapódnak mögöttük a fogház nehéz kapui, a magyar nagylelkűség szakítani fog eddigi szokásával és nem egyhamar nyitja meg azoknak zárait.

A magyar kormány a béke politikáját követi, de van ereje tekintélye és ha kell hatalma is, hogy a rendellenkedőket megfélemezze.

A hydrafejét felütő komitő tagjai közül heten irták alá a kibocsátott manifesztumot, *hét gyászromán*, mely szám esodálatosan megegyezik a közmondással, mely így hangzik: *heten vannak mint a gonoszok.*

A hetes szám pedig a közhit szerint nagyon ominózus, azért tehát jó lesz vigyázni a *hét gyászromán*nak.

Nyelvöltögetésük egyébként nem félelmes, csak nevetséges, mert a magyar állameszme erős törzsének kis nyüvek nem árthatnak . . .

Országgyűlés.

Budapest, február 20.

Hosszu, sok részében tulzásokba esapó, ám azért magára a közoktatásügyre sikeres kultuszvita után a t. Ház ma elfogadta a közoktatásügyi budget utolsó tételét is. Azután következett a *kereskedelmi tárcza.*

Naményi Ambrus előadó vezette be a vitát, részletesen és élénk tetszés mellett ismertette a kereskedelmi költségvetés minden figyelemreméltóbb mozzanatát. Egyben magából a budgetből levont következtetések alapján elfogadásra ajánlotta a költségvetést, amely egészszséges, fejlődésképes kereskedelmi politikáról tesz bizonyosságot.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter előzékenyen elébe vágott a vitának és hosszu, tartalmas, közgazdasági szempontból minden részében felette fontos beszéddel tájékoztatta a Házat kereskedelmi viszonyainkról. A vezérfonal, mely az ő kormányzatában érvényesül, hazánk gazdasági helyzetének javítása és föllendítése az egész vonalon. Ezt a kereskedelem különös gyámolítása mellett legfőképp az ipar fejlesztésével óhajtja elérni. Ebből a szempontból minden lehetőséget elkövet s a legfontosabb tényezők gyanánt már is megtette a szükséges intézkedéseket a hitel olesóbbítására, az intenzivebb szakoktatásra stb.

Fontos gondjait képezi a megújítandó kereskedelmi és vámszerződés is. Részletesen a tárgyalás stádiumában levő kérdéssről természetesen nem nyilatkozhatik, de hangsúlyozza, hogy az ország gazdasági érdekeit első sorban tartja szem előtt s ezeknek érvényesülésén rajta is lesz minden jogos uton és módon.

A szigoruan vett kereskedelmi szempontok sorában kellő figyelemben részesíti a Budapesti sikeres létesített gyapjuaukeziót s a tőzsde régóta sürgetett reformjával is foglalkozik. Ez utóbbi azonban sokkal több tekintetet igényel, semhogy rövidesen végezhetnék vele, mert a szigoruan kereskedelmi érdekek mellett méltányolnunk kell a gazdasági érdekeket s ezek mellett sok más szempontot is.

Hasonlóképen érdekes és komoly munkáról tanuskodó nyilatkozatokat tett a közlekedési eszközökről, a tengeri és folyamhajózásról, a mely kérdések mindegyikében szintén a már jórészt megtörtént és még csak tervezett intézkedések egész sorára utalt.

A magyar királyi államvasutak beruházásainak szükségét hangsúlyozván, figyelemreméltó visszatekintésben rajzolta hatalmas vasuti hálózatunk multját. E multtal igazolta, hogy a beruházások immár elkerülhetetlenek és hogy ezek elől már csak gazdasági szempontból sem térhetünk ki. A viczinális vasutak reformjáról is megemlékezett és vázolta terveit, a melyekkel e tekintetben óhajt a meglevő bajokon segíteni.

Emelkedett hangon szólott az ezredéves ünnepélyekről, a melyeknek jelentőségét és kihatását jövőnkre nem vonhatja kétségbe senki. Nemesak a külföld, mi

magunk is sokat fogunk tanulni e kiállítás eredményeiből s a tanulságokon okulva, meg lesz utmutatásunk a hiányok pótlására. Mindenesetre pedig reményli és rajta is lesz, hogy a kiállítás a hozzá fűzött igényeknek, a mennyiben az rajta mulik, megfeleljen.

A kiváló beszéd élénk figyelemben részesült s a szabadelvű-párt a miniszter fontos kijelentéseit zajos helyesléssel és eljenzéssel fogadta.

Kossuth Ferencz következett ezután szavalásra, kérésére azonban a Ház holnapra halasztotta a vita folytatását.

Viseljünk magyar ruhát.

Irta: *Ifj. Komlóssy* Arthur.

Motto: *Magyar, ne szégyeld magad!*

Abban a világraszóló ünnepélyben mely ez évnek derekán át tartva, hazánk ezredéves fönnállásának emlékére le fog zajlani az egész országban, de melynek központja különösen a főváros lesz, a magyar ember nemzeti büszkeségtől dagadó kebellet mutathat vissza egy olyan multra, mely csaknem páratlanul áll a történelemben. A fényes kiállítás alatt pedig mintegy elvonul majd lelki szemünk előtt az egész ezredév, az óriási fejlődés, melyet az ezredév mesgyéjén nemzetünk felmutathat.

Valamint az országos ünnepélyek és a kiállítás is nagyrészt a külső dísz, fény és hatás által fognak elbűvölni németet, angolt, francziát, azonképen nekünk magunknak is arra kell törekednünk, hogy külsőleg is dokumentáljuk magyarságunkat, az ezredéves mult szent hagyományaihoz való ragaszkodásunkat.

Sokan kicsinylik a nemzeti viseletet, mint hazafiasság ébrentartóját. Hát igaz, hogy első a nemzeti érzés ébresztése s a nemzeti nyelv kultusza és ezek mellett a nemzeti viselet esekélyesség, mert ha nemzeti érzület s nemzeti nyelv nem látják át a nemzet minden rétegét, akkor hiábavaló a nemzeti viselet s pusztá sallanggá törpül, sőt satirába való.

Hála a magyarok Istenének azonban elmondhatjuk, hogy nemzeti érzület és nemzeti nyelv magyarjaink között a leg-hatalmasabb erőben él, sőt a hazánkban lakó más népek között is tekintélyes tért

gyarázni, miért maradtak zárva munkái előtt a színházak ajtai; azonban azt sem nehéz belátni, hogy fáradozásainak sikerelensége s reményeinek oly gyakori meghiúsulása nagyon nyomasztólag hatottak lelkére.

Többször feltette már magában, hogy nem pazarolja többé idejét s erejét olyan munkára, mely nem terem számára egyebet keserűségnél s tehetőségbe vetett bizalmát mindinkább megingatja; de a teremtés vágya s a reménynek egy-egy felesillámló sugara megint csak rábirta, hogy valamely nagyobb művel kísérletet tegyen.

Legutóbb ismét egy ballettet nyújtott be az operánál.

Volt egy ismerőse a befolyásos egyéniségek között, kivel fiatalabb korában gyakran töltött egy-egy jó órát; legyőzte büszkeségét s levélben felkérte őt pártfogásáért. Bizton remélte, hogy ha ez szószólója lesz, művét nem fogják visszatartani.

Azokban elmúlt három-négy hét, elmúlt két hónap s nemesak munkájának sorsáról nem nyert semmi tudósítást, de még levelére sem kapott választ a vélt jóakaró barátától.

Minél inkább haladt az idő, lelkében annál gyötrőbb gondolatok támadtak.

Nyugtalanul bolyongott gyakran órákon át a város legelhagyatottab utzái-

ban s a ködös őszi est, melynek homályában felbukkanni láttuk, szintén ily bolyongása között nehezedett elborult, nyomott lelkületére.

Lehajtott fővel haladott előre, látszólag semmivel sem törődve, mi körülötte történt.

Igy nyilván akaratlanul fordult be egy népesebb utczába, melynek egyik házában kissé összerázkódva megállott s szemét meglepetve a kapura vetette.

A hideg, kegyetlen teremtés lakott ott, kinek barátságában annyira csalódott.

Oh, hogy hajtotta őt valami fel az álnok baráthoz, hogy lelkének egész keserűségét kiöntse előtte, hogy visszavonja a legesekélyebb kérés szót is, melyet hozzá intézve, magát oly mélyen megalázta.

Egy ideig tétovázott, a legellentétebb érzelmek kergették egymást szívében.

Végre elhatározta magát, befordult a kapun s gyors léptekkel haladott fel a ház második emeletére, a folyosón balra irányozta lépteit.

Egyszerre mintha keserves zokogást hallana.

Erős fény hatott szeméibe, mely a közel szobának folyosóra nyíló ablakaiból sugárzott feléje.

Bepillantott.

Virággal behintett ravatalon égő gyer-

tyáktól körülveve kis koporsóban egy halvány leányka szunnyadt.

Mellette meggöngyedten, omló könyvek közt zokogott egy természetes férfit a hideglelkü, álnok barát.

— Nem, nem álnok, nem hideglelkü! Bocsásd meg Isten, hogy ily szeretetlen gondolatot tápláltam felőle lelkemben!

Egyszerre eltűnt minden keserűség szívéből s a legmélyebb részvétellel tekintett a gyermeket sirató atyára.

Oh mily nyomorult esekélyeseknek tündek fel most az ő hiúságszült keserűségei e szívet-lelket marcangoló fájdalommal szemben! . . .

S ő még szívtelennek, álnok barátnak tartotta, mert aggodalmi s fájdalmi közt megfélekedett az ő kicsinyes bajairól!

Megszégyenülve s mélyen megilletődve távozott.

Sietett, sietett, hogy minél hamarabb otthon legyen.

Gyermekei vigan eléje futottak, ő egymásután szívére szoritva őket, forró esókkal borította el arcukat, szemüket, ajkukat s közben halk imát rebegett a szegény atyáért, ki szeretett gyermekének csak meghidegült ajkaira nyomhatja kintől vonagló ajkait.

Torkos László.

hódított. Ily körülmények közt tehát a magyar ruha viselete csak kiegészítő része, mintegy külső dokumentuma lenne a keblünkben élő magyar nemzeti érzületnek.

S mégis azt látjuk, hogy a 60-as évek óta a magyar ruha viselete mindinkább háttérbe szorult, sőt általánosságban véve elmondhatjuk, teljesen meg is szűnt. Miért? Sokan azt mondják, hogy kényelmetlen, mások, hogy drága. No de ezek kicsinyes szempontok. Sokkal alacsonyabb azok kifogása, a kik azt mondják, hogy nem szükséges a nemzeti jelleget már a mai világban különleges ruházat által kimutatni s az európai szokás hozta magával, a magyar viselet eltűnését.

Hát erre az lehet válaszunk, hogy nem szükséges ugyan, de jó a nemzeti jelleget a ruha útján is kiemelni, mert szerintem a nemzeti viselet — s különösen a szép magyar ruha — a nemzeti nyelv és szellem kultuszának mindenkor hathatós elősegítője lehetne, a minthogy a magyarság terjedelmében a nemzetiségeknel is sokat tett a szép magyar viselet vonzó ereje.

Ha azonban elismerjük is, hogy nem szükséges a magyar érzületet minden körülmények közt magyar ruhával dokumentálni, viszont állíthatom, hogy meg kell ragadnunk minden oly pillanatot, midőn a mindennapi élet szűk köréből kiemelkedve, ünnepélyesebb alkalmak kerülnek felszínre, hogy azokon a magyar viseletet érvényre juttathassuk.

Ertem ezalatt azt, hogy ne csak — mint most, — egyes ritkaságszámba menő esetben öltük fel azt a magyar ruhát, hanem mindannyiszor, valahányszor hazafiságunk erősebb nyilvánulásaink ünnepélyesebb kifejezést adunk. Ne csak dísznek, ne csak cifraságnak használjuk, mint most, hanem ujtsuk föl a rendes, egyszerű magyar viseletnek is a kultuszát, viseljük minden lehető alkalommal a magyar ruhát a mostani nyugat-európai szabásu ruha mellett, mely kényelmességénél fogva természetesen czélszerűbb a mindennapi foglalkozás közben.

Csakis az elvekből kiindulva lehet megoldani a magyar ruha kérdését a millenniumra is, különösen az ifjúság körében.

Hogy az ifjúságnak a fényes ünnepések alatt mily előkelő rész jut s hogy tekintélyes szerepe betöltéséhez föltétlenül szükséges a magyar ruha, arról nem is szölok. Mikor ő Felsőge a magyar királyné is nemzeti viseletünket ölti fel ez évben, mennyivel inkább elvárhatni ezt a magyar ifjúságtól.

Csakhogy, mint említém, az eddigi csapáson nem lehet megoldani a kérdést s nem is volna czélszerű.

Ugynevezett diszmagyar ruhával látni el az egész ifjúságot, teljes képtelenség. Ezt képes volna beszerezni az egész ifjúságnak 1—2 perczenkje, ezer közül 10—20, a többi, a nagy rész nem.

Hiszen természetesen, nagyon kívánatos az is, hogy az ifjúság közt ilyen diszruhás is minél több akadjon, mert föltétlenül szükséges, hogy a budapesti egyetemi ifjúság is szerepeljen a millenniumi hódoló felvonulás és Vágó-féle diszmenet valamelyikében, esetleg mind a kettőben, legalább egy olyan lovasbandériummal, mint egy törvényhatóság. Remélhető is, hogy egy ilyen 15—20 tagu diszbandérium a pesti egyetemi ifjúság vezérlő, illetve tehetősebb elemeiből ki is kerül.

De alkalmat kell nyújtani az egyetemi ifjúság szegényebb részének is, alkalmat adni az egyetemi ifjúságnak, hogy a millennium alatt nemzeti érzületét magyar ruhával is dokumentálhassa. Illetve az ifjúság maga ragadja meg az alkalmat, mert hiszen az egész tőle magától függ.

Ne vágyják mindenki diszmagyar ru-

hára, mert az ugyis sokaknak betöltetlen vágy maradna, hanem igenis a millenniumra ujtsa fel az ifjúság a magyar ruha viselését, a rendes magyar ruháét, a mint a 60-as években volt.

Egyetemi ifjak! A ki csak teheti, csináltasson magyar ruhát: egyszerű fekete atillát nadrággal, hozzá könnyű eszina és pörge kalappal. Az egész nem kerül többé, mint a mostani divatos ruhák. Föl tehát! A ki teszzen fel most egy szalon, vagy u. n. jaquette vagy isten tudja milyen czifra nevű ruhát akar csináltatni, csináltasson helyette magyar öltözetet valamelyik olcsóbb magyar szabónál, viselje azt az utczán, az egyetemen, a kávéházban, színházban, társaságokban, szóval mindenütt.

Igen, a millenniumi nagy évfordulót szenteljük meg azzal, hogy tegyük elfogadottá, szalonképessé a magyar ruhát!

Azt hiszem, nem akad magyar ember, a ki kifogásolhatná e tettünket, annyival is inkább, mert higgyjétek el, a millenniumra is sokkal nagyobb hatást tesz majd az idegenek előtt, ha impozáns hatalmas csoportban látják a magyar egyetemi hallgatók ezreit fekete atillás magyar viseletben, mintha látnak közületek 10-et 20-at diszmagyarban, mintegy kiállítva.

Tehát tegyük általánossá a magyar ruhát, egyetemi hallgatók! Mily szép volna, ha már az 1 hónap mulva tartandó márcziusi ünnepen is legalább 20—30 ifju magyar ruhában jelenne meg s képeznék méltó környezetét a szónokoknak. Azt hiszem, tőlük a többi is kedvet kapna.

Adja Isten!

S z i n h á z .

(P.) Tegnap „Francillon“, Dumas Sándornak e kitünő színműve adatott színházunkban — üres ház előtt, s szinte mernék rá fogadni, hogy a mai Goldstein Száminak sokkal több nézője lesz — szjah! az idők jele ez nálunk, — de ne beszéljünk róla.

A különben nehéz társalgási darab eléggé folyékony előadásban került színre; ugy, hogy különben hosszas dialógjai nem vált unalmassá. A szereplők kivétel nélkül nagy gondot fordítottak a jellemek kidomborítására, a mi díszreteresen sikerült is.

Cserni Berta (Francine) igen előkelő művészettel, gondos tanulmánnyal s a részletekig átgondolva játszotta meg a szerelemföltő büszke urnő szerepét. Arcán — a szívében dúló indulatok híven tükrözödtek. A szerelemföltés kínos aggodásának, a férfiak léhaságát ostromló maró gunyának; az önmagát vétkesnek valló büszke dacznak hangja — mind olyan természetes, mind olyan művészi volt. S mikor végig elmond magára minden rosszat, hogy sértett női hiúságának elégtételt vegyen, milyen megkapóan kerekedik felül a női önbecsület, mikor azt hiszi, hogy van férfiu, a ki dísekedett azzal, hogy kegyeiben részeltette. Abban az önkénytelen felkiáltásban, hogy: „nem igaz“ megnyilatkozik a becsületes nő jellege s féltékenység, boszuvágy, sértett hiúság mind halomra dől s a tiszta szerelem győzelmesen emelkedik fel.

Cserni Berta igazi művészete a legjobb alakításban mutatta be ez izgékony véralakú nőt, miért is kiérdemelte a közönség halás elismerését.

Klenovics (Lucien) tulságosan közömbös férjnek mutatkozott, majdnem olyan, mint a ki nejét nem is szereti. Ez a felfogás pedig nem helyes. Lucien forrón szereti nejét, csak szeszélyei iránt közömbös. Nem csalja meg, csak régi megszokott életmódjával nem tud egyszerre szakítani; nem rosszabbból, csak gyöngeségből. Mikor azt hiszi, hogy neje megcsalta, nem a düh, hanem keserűség fogja el. Az ő fel-

fogása már lélektani szempontból is téves, mert egy feldühített férjet nem engesztelhet ki egy „nem igaz“ felkiáltás, de igen is egy szerető s szerelme tárgyának elvesztése miatt szorongó férjet.

Kiss Irén (Smithné) a tőle megszokott precizitással alakította a barátinőjéért aggódó nőt, ki villámhárító szerepet viszen annak családi perpatvarában. Bogyó Ilonka (Anette) is kedves bakfis volt s ügyesen játszott. *Tapolczai* (Henri) *Szalmári* (Stanislas) mindketten kitünő alakítást nyújtottak s a többiek is jól oldották meg feladatukat.

Az előadás összevágó volt s teljesen kielégítette a közönséget.

* **A jövő heti színházi műsor.** A színház igazgatósága a jövő hétre a következőleg állapította meg a műsort: 23-án vasárnap *Cremonai hegedős opera*, ezt megelőzőleg *Légyott a létrán*, 2 felvonásos újdonság ballett (páros bérlet); 24-én *Magdolna* (páratlan bérlet); 25-én *Szultán*, operett (páros bérlet); 26-án *Nők barátja*, színmű (páratlan bérlet); 27-én *Furcsa háboru*, operett (páros bérlet); 28-án *Méltóságos eszmadia*, bohózat (bérletszünet); 29-én *Czigánybáró*, operett (páratlan bérlet); Márczius 1-én *Paraszthűség* Than, Gyula népszínműve (páros bérlet.)

N A P I H I R E K .

T á j é k o z t a t ó .

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhon“-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 10—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A közügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva aán hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Hépkönyvtár az árok-utczai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11—12 óráig.

Február 21. A Csokonai-kör felolvasó estélye.

Február 22. Izr. ifjúság iskola bálja az „Arany Bika“ szálloda disztermében.

Márczius 6. A Csokonai-kör felolvasó estélye.

Márczius 7. Tiszti-estély a Bika szálloda disztermében.

— **Hajdumegye hölgyei és a millenniumi zászló.** Boeska vármegyéjének lelkes hölgyei követik a debreczeni hölgyek hazafias példáját. — A vármegye délezeg banderistái számára ők készítettnek díszes lobogót, a vármegye színeit viselő selyemből, a kigyós czimerrel. E zászló alatt vonul fel Hajdúvármegye bandériuma június 8-án a király előtt. A vármegye bandérium-szervező bizottsága *Dégenfeld József* gróf főispán elnöklete alatt tegnapi ülést tartott, melyen több igen fontos határozatot hoztak, nagy lépéssel vivén ez által előre a bandérium ügyét. Hajdúvár-

megye diszbandériumában résztvesznek a megye képviselőiben egy kiküldött és két esatlós, a három Hajdu-város és a két főszolgabírói járás szintén képviselteti magát a diszbandériumban. A megye részéről küldendő bandérista vezető a bandériumot s annak összes felszerelési költségeit és lovát, valamint a mellette lovagló esatlósok költségeit a megye saját pénztárából fedezi. — Tudomásul vette továbbá a bizottság, hogy a hajdu-városok és főszolgabírói járasok az általuk küldendő banderisták összes költségeit a saját pénztárukban fogják fedezni. A bandérium élén, a megye képviselőiben Szöllősy János t. főügyész fog lovagolni, kezében a megye színeit viselő zászlóval, melyre vonatkozólag elhatározta a bizottság, hogy a zászó elkészítésére szükséges összeget épen úgy, mint azt Debreczen sz. kir. városa tette, társadalmi uton, a hajdu-megyei nők adakozásából begyűlendő filérekből szerzi meg. A zászó körülbelül 800—900 frtba fog kerülni. A végleges megállapodás szerint a bandérium tagjai a következők lettek: Szöllősy János tiszti főügyész, zászlótartó, a vármegye költségén, gróf Dégenfeld Pál saját költségén, Nábráczky István (Nádudvar), idősb Sóvágó Gábor (Hajdu-Böszörmény), ifju Nagy Kálmán (Nánás) és Fogthüty János (Hajdu-Szoboszló.) A zászó költségeit közösenként szervezett küldöttségek gyűjtik össze. Tagjai a következők: —

Szoboszló: Padrah Sándorné, Szívós Gézáne, Fogthüty Jánosné, Hetényi Lipótné, dr. Czeglédy Mihályné és öz. Gáti Imréné. **Nánás:** dr. Nagy Gáborné, Ujváry Odönné, dr. Nagy Károlyné és Dobrossy Imréné. **Böszörményben:** Somossy Béláné, Szikes Endréné, Petórá Jánosné, Cseh Béláné, Paksy Károlyné és Sóvágó Gáborné. **Nádudvaron:** Nábráczky Istvánné, Ludán Lajosné, Bárány Mórné, Veress Gézáne és Acs Nagy Sándorné. **Püspök-Ladányban:** Venczély Mihályné, Eröss Lajosné és Boda Gyuláné. **Földesen:** Szöllősy Imréné, Kiss Ferenczné, és Ványi Sándorné. **Tetlénen:** dr. Liszt Nándorné és Soltész Farkasné. **Kabán:** Dávidházy Jánosné és Bartha Lajosné. **Szováthon:** Nádházy Benjáminné és Maklár Papp Mórné. **Balmaz-Ujvárosban:** Kaszás Józsefné, dr. Rózsáné Györfy Imréné. **Egyeken:** Csák Gyuláné és Devies Lajosné. — **Csége:** Kovács Albertné, Szabó Gáborné és Kardos Gézáne. **Dorogon:** dr. Demkó Ágostonné, Orosz Pepi és Jozefa és Harsányi Dezsőné. **Hadházon:** Szabó Lajosné, Wessprémy Istvánné és dr. Mandl Józsefné. **Tégláson:** Gróf Dégenfeld Gusztávné, Kerekes Istvánné és Csapó Péterné. **Józsán:** Klein Aladárné és Toronyi Imréné. **Sámszonban:** Budaházy Antalné, Leitner Nándorné és Pataky Árpádné. **Vámos-Pércsen:** Haresarik Gézáne és Nagy Dánielné. **Mike-Pércsen:** Hidvéger Józsefné, Piacsekné és Mike Józsefné. A további intézkedések megtételével a bizottság Rásó Gyula kir. tan. alispánt és Veszprémy Zoltán megyei főjegyzőt bízta meg, kik legközelebb megkezdik a legszélesebb körű akcióit.

— **Millenniumi fényképek.** Az Emke országos központja csoportosított fényképeken fogja megörökíteni ez évben nemesek a központ, de a fiók-egyletek elnökségeit s a választmányok kiválóbb hölgy és férfi intéző tagjait is. E czélel a megkeresés megérkezett az Emke debreczeni fiókjához is, ahonnan az elnökség már el is küldötte a kiválasztott hölgyek és urak arcképeit.

— **Kinevezés.** Jeleztük már lapunkban, hogy **Puky Gyula** kir. táblai elnök **Schneller** Károly törvényszéki díjtalan joggyakornokot segély-díjas joggyakornokká kinevezte. A társaságok kedvelt alakja azonban ez által megvált Debreczentről, mert a felső-vissói kir. járásbíróshoz osztatott be. Új állását már hétfőn elfoglalja.

— **Ügyvédi kamaránk Szolnokon.** A debreczeni ügyvédi kamarának **szolnoki** tagjait eddig is a legszívesebben viszonyította a debreczeni tagtársakhoz s e barátság még szorosabbra fűződését fogja manifeszálni ama látogatás, melyet ügyvédi kamaránk választmányának és tisztikarának csaknem összes, sőt a debreczeni és nyiregyházi ügyvédi kar több tagjai is, dr. **Kola János** kamarai elnök vezetése alatt holnapután Szolnokon tesznek. A szolnokiak ugyanis Márk Endre ügyvéd, kamarai alelnökhöz szívélyes hangu megkeresést intéztek az iránt, hogy az itteni ügyvédek legközelebb tegyenek látogatást Szolnokon. A debreczeniek örömmel ragadták meg az alkalmat s a vasárnap reggel induló gyorsvonattal Szolnokra utaznak, hogy ott a vendégszerető tagtársak körében néhány vidám órát töltsenek. A szolnoki ügyvédek már intézkedtek is, hogy a kamara területén legnépesebb szolnoki ügyvédi kar együttesen üdvözölhesse a Debreczenből érkezőket, sőt a szolnoki törvényszék területén lakó ügyvédek közül is számosan jelen lesznek az ünnepély számba menő testületi találkozásnál. Ebben a társulásban mi az ügyvédi kartársak összetartozásának lelkes megnyilvánulását látjuk s egyben azt, hogy a szolnoki ügyvédi kar, mely eddig elszigetelve érezte magát ezentrumától és többen a tagok közül — mint hallottuk — különálló szolnoki ügyvédi kamarát óhajtanának — e szívélyes öröközettel az ottani ügyvédi kar azon általános véleménye nyer kifejezést, miszerint a szolnoki és debreczeni kartársaknak továbbra is összetartozandósága még erősebbé váljék.

— **Elnök-választás.** A „Bikur-Chólim“ című debreczeni izr. betegsegélyző egylet elnökévé: **Csengeri Imre**, alelnökévé: ifj. **Fülöp Ignác** tegnap egyhangulag megválasztották.

— **Nagyidők tanuja.** Rápolti Nagy Károly Debreczen város nyugalmazott kórházi gondnoka ma reggel 7 órakor pár heti betegség után meghalt. Az öreg fiatal korában végig küzdötte a szabadságharcot. Később Debreczenben a köz-kórház gondnoka lett. De mikor az új nagy kórház megnyílt, ő saját kérelmére nyugdíjaztatott. Holnap délután temetik.

— **Szobafüz.** E hó 19-én este könnyen végzetessé válható tűz támadt Nagy Jakab kereskedő hatvan-ötzai lakásán. A stukatur gerendája a kéménybe van beépítve; ez fogott tüzet. Mire észrevették, a gerenda már javában égett s a mennyezet vakolatának egy része a tüztől le is szakadt. A parázs tűz így a szőnyegre esett, mely szintén meggyulladt. A házbeliek a tüzet gyorsan eloltották.

— **Sub auspiciis regis.** Kolozsvár városának is lesz „sub auspiciis regis“ ünnepe, amilyen az őszszel Budapesten az Akadémia nagy termében folyt le három doktor-jelölt tiszteletére. Kolozsvárott csak egyetlen fiatalember részesül ebben a nagy kitüntetésben, ez pedig az orvosi szaknak hoz dicsőséget, amely tudvalevőleg a budapesti ünnepi promocióznó képviselve nem volt. A kitűnő fiatalember talán a legifjabb doktor-jelölt Magyarországon: a huszonhárom éves **Filep Gyula**, aki nemesak hogy kitűnően végezte minden iskoláját, de mint orvosi zseni már is ismeretes egész Kolozsvárott. A szép ünnepen a királyt Wlassics kultuszminiszter képviseli, aki legközelebb Kolozsvárra utazik.

— **Esküvő.** A helybeli postahivatal egyik tisztje, **Nyilas Mihály** tegnap d. u. esküdtött örök hűséget **Csöthy Lajos** helybeli tekintélyes iparos szép és kedves leányának **Honkának**. A násznapot a völgyben részéről **Csalh Zsigmond** postafőnök, a menyasszony részéről **Papp Lajos** főtiszt. viselték.

Koszorus leányok voltak: **Kuczik Málka**, Félégyházi Jánossal, **Nyilas Juliska** Darnay Bélával és **Saáry Irma** Weber Rezsővel. Az anyakönyvvezető hivatalból az ifju pár a ref. nagytemplomba vonult, hol **Dicsőffy József** lelkész eskette meg az új párt remek, fenkölt szellemű beszédet intézve hozzájuk. Este az örömszüilök házában gazdag vacsora volt, melyen százan vettek részt. A vacsora alatt számos sikerült felköszöntő hangzott el az ifju párra. Lakoma után a jelen voltak tánczra kerekedtek **Veres Tóni** zenéje mellett.

— **Törvényszéki kinevezések.** A debreczeni ítélőtábla elnöke **Szabó Zoltán** szatmár-németi törvényszéki díjtalan joggyakornokot **Schneller** Károly debreczeni törvényszéki díjtalan joggyakornokot, **Kótai** Károly szatmár-németi járásbírósi díjtalan joggyakornokot, **Leitner** Emil végzett joghallgatót segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Az Emke-bálra** a meghívók már szétküldtek ugyan, de dacára a nagy figyelemmel eszközölt eljárásnak, könnyen megeshetik, hogy némelyek nem kapták meg. E czélel a rendezőség ezuton is figyelmezteti azokat, akik meghívókra igényt tartanak s ez ideig nem kaptak, hogy azok iránt **Varga Ferencz** né szüil. Dalmy Teréz urhölgnél (szent-Anna-utca) akár szó, akár írásbelileg reklamáljanak.

— **Meghívó.** A debreczeni Polgári-Kör f. évi márczius hó 1-ső napján d. u. 3 órakor a kör helyiségében évi rendes közgyűlést tart, melynek tárgyai lesznek: 1. Evi jelentés. 2. Számvizsgáló bizottság jelentése. 3. 1896. évi költségelirányzat. 4. Könyvtári bizottság jelentése. 5. Tisztújítás. 6. Számvizsgáló bizottság kijelölése. 7. Indítványok.

— **A pinczerek gyászja.** A „Bika“ kávéház öreg csoszogó pinczere, a billiard markörök mintaképe, kit az egész város **Georges** néven ismert, nem fog többé a vendégek szolgálatára állani. Tegnap éjjel rövid szenvedés után örök álmra hunyta szemét s a legnagyobb markör: a halál letörülte nevét az adósok lajstromából. Ő már nem tartozik semmivel s a becsülettel eltöltött élet után édes lesz neki a nyugalom. Az öreg pinczért **Csinovecz** Venczelnék hívták, a mit csak kevesen tudtak róla és tizenöt éve, hogy a Bika kávéházban szolgált. Ma délután temették kartársai élénk részvéte mellett.

— **A helybeli Chevra-Kadisa** szent-egylet f. hó 23-án, vasárnap d. e. 10 órakor a szt.-Annautcai hitk. tanácstermében tartja rendes évi közgyűlést, melyre az egylet t. cz. tagjai ez uton is meghívotnak. A szt. egylet Chevra-Kadisa előjárósága.

— **Öngyilkos ifju.** Ma délután megint egy ifju fordította önmaga ellen a gyilkoló fegyvert, hogy kioltsa megunt életét. A **Neidlinger** varrógép-raktár piacz-utcai üzletében (**Biedermann-ház**) kevéssel egy óra után **Borsos Ferencz** 19—20 éves gyakornok bezárkózott az üzlet irodaszobájába s ott revolverrel mellbe lötte magát. Az alkalmazottak betörték a szoba ablakát s ott vértől elborítva találták az ifjut. Az üzlet vezetője, **Ziehmi Károly**, orvost hivatott. Dr. **Legányi Gyula** és **Ujházi Károly** orvosok nyujtották a még eszméletlenül levő öngyilkos ifjunak az első segítséget s azután kocsin a kórházba küldötték. **Borsos Ferencz** egy őrmesternek mostoha fia, két év óta van a **Neidlinger-féle** üzletben, hova a realiskolából vették fel. Környezete legtöbbször szomorúnak, kedvetlennek látták a nyomorék, sánta ifjut. Ma délután 4 órára valami katonai ügyben a katonaugyosztályhoz volt megidézve. Ok nélkül nagyon félt ettől a meghívástól.

Édes anyja ma kora délután azzal a hírrel nyitott be az üzletbe, hogy fiának nem kell már megjelenni a hivatalban, — meg akarta nyugtatni aggódó fiát. Ekkor hallotta azt a lesújtó, szomorú hirt, hogy fia — meglötte magát. Mint a közközházból telefonon értesítenek, az ifju állapota reménytelen, mert a golyó közvetlen a szív felett hatolt be a mellüregbe.

— **A cremonai hegedűs,** hírneves hazai hegedűművészeinknek, *Hubay* Jenőnek kontinensszerte méltó feltűnést keltett 2 felvonásos operája, holnap este kerül bemutatásra színházunkban, *B. Ruzsinszky* Ilona asszony fellépésével, ki a *Giannina* szerepét fogja játszani. A kettős érdekű színházi est bizonyára a nézőteret teljesen megtöltő közönséget vonz a színházba, ahol az idei szezonban történt opera-kisérletek amnyira nélkülöztek — kivéve a vendégszerepléseket — a távol volt primadonna remek hangjának vezérfényét.

— **Egy betörő-banda garázdálkodásai.** Mint már tegnap jelentettük, a rendőrség szervezett betörő közkereseti társaságnak jutott a nyomába, mely a téli hideg hónapokban lakatlanul álló, álmódzó, tehetetlen öreg csőszök őrizetére bízott új sesta-kerti és nagyerdei nyaralókban üzte garázdálkodásait. A rendőrséghez már néhány nappal ezelőtt érkezett panasz, hogy némely nyaralókat a Nagyerdő és a város között feltörték és kirabolták. A nyomozás tehat megindult s egy józsa házaló már hétfőn helyes irányba vezető utbagazítással szolgált a rendőrségnek. Vasárnap pedig Borbély Sándor baromvásártéri felügyelő a Nagyerdő és a Sesta-kert közti árokban két karosszékot, két aranykeretű képet és két függőnyt talált, melyeket tolvajok hagyhattak ott. A butor-darabokat Borbély az erdőmesteri hivatalba szállította be. Másnap jött aztán Boezkó Sámuel rendőrfőkapitányhoz Weisz József józsa házaló, s eladta, hogy ő pénteken, midőn Józsa Débreczenbe jött, a Nyulas csárda előtt a lépcsőn egy fiatal suhancot látott ülni, a ki vigan harmonikázott. A csárda ajtaján egy czédula tűnt szemébe ezzel a felirással: „*Eladó butorok*“. A fiatal embert megszólította, mire azt felelte, hogy ő egy társaság megbízottja, a mely a csárdában felhalmozott finom butorokat vidéki s debreczeni árveréseken vette. Mivel a főkapitány nem adott nekik engedélyt, hogy a városban adhassák el azokat, a Nyulas-csárdát jelölte ki nekik elárulási helyül, amely különben is üresen áll ujév óta.

Weisz az engedély előmutatását kérte, mit a fiu másnapra ígért. Weisz potom áron több butor-darabot is megvett tőle. Hétfőn ismét bejött Debreczenbe s a csárdánál leszállott és újra vett butorokat.

A fiu akkor sem tudta megmutatni az engedélyt. Weisz előtt gyanusnak tűnt fel a dolog s így tett jelentést a főkapitánynál, ki a IV. ker. rendőrséghez küldte, hol az esetről azonnal jegyzőkönyvet vettek fel. Még aznap éjjel két mezőrendőr ment ki a csárdába egy őrökkel, de a csárdát csukva találták. A falon üregerű nyílást fedeztek fel, melyen a rablók ki- és bejárhattak. Ezen a nyíláson ügygyel-bajjal bemásztak a mezőrendőrök s az egész éjt ott töltötték.

Reggelfelé észrevették, hogy a nyíláson egy szalás alak mászik be. Azonnal rávetették magokat s erősen megkötözve behozták magukkal a városba. Itt aztán a fülönesipett legényt kihallgatta a rendőrség.

Szilányi Gábornak hívják, debreczeni fiu, 26 éves kertészsgéd. Törredelmesen bevallott mindent. Allítása szerint körülbelül egy hó óta üzik a feltöréseket. Még két társa van. Az egyik pesti házaló Petrovics Jenő, ki a fővárosból rándult

le s a másik egy Szabó József nevű ember.

Ezekkel kötött ő barátságot s a nagyerdei régi lövöldét is ők rabolták ki, sőt pár napig ott is tartózkodtak. Társainak jelenlegi hollétéről tudomással nem bír.

A Borbély által talált butorokban a nagyerdei furdós Szabó Miklós tulajdonára ismert, aki a régi lövölde épületében bérelt nyári lakást.

A villát csaknem teljesen kifosztották a gazemberek. A rablók ugyenesak nyugodtan garázdálkodhattak, amennyiben az asztalon maradt üres tányérok, sörös üvegek, kenyérdarabok erre engednek következtetni. Egy jegyzőkönyvnaplóra még azokat a napokat is följegyezték, mikor a nyaralót meglátogatták. Egyik szoba asztalán ötven darab kulesot is találtak, melyeket a betörők hagytak ott. A vizsgálat most a banda többi tagjainak kézrekerítésére irányul. — A nyomozás érdekében több részletet nem közölhetünk.

— **Az Olajútó rendezése.** Százados rendezetlen birtokviszonyok állanak fel az Olajútó nevezett városrészen, a melyen tulajdonilag igen szegény nép lakik. Az összes terület a város tulajdonát képezi s a rajta lévő magánházak ingó vagyoniul tekintenek, a melyeket a házbirtokosok tartoznak mindjárt elhordatni, ha esetleg kívánna a város. Rendészeti, közegészségügyi szempontból a tanács már tavaly lépéseket tett, hogy az Olajútóban, melyben az első ideiglenes települések 1797—98-ban történtek, valahára rendet csináljon. Tegnap pedig Bartha Dániel több ottani lakos nevében is kérvényt adott be a tanácshoz az iránt, hogy a házbirtokosok a telkeket méltányos ár mellett tulajdonjoggal megválthassák. Az Olajútó ügye véleményezés végett a jog- és pénzügyi bizottságnál van.

— **Uj fogorvos Debreczenben.** *Dr. Kossorus* István képesített iuszi orvos fogorvosi és fogtechnikai műtermét Budapestről Debreczenbe, (Piacz utca, Ranunkel féle ház) helyezte át. Az orvos ur már 1879-ben lett az összes orvos-tudományok doktorává s a fogászattal is, mint speciális szakmájával több év óta foglalkozik. Gyógyít mindennemű száj- és fogbetegséget, végez mindenféle fogorvosi operációt, (foghuzást érzéstelenítéssel, plombálást stb.), készít műfogakat és egész fogsort néhány óra alatt mérsékelt díjakért.

— **Halálozások.** A debreczeni kollégium egy szép reményekre jogosító komoly, szorgalmas növendéke hunyt el tegnap este, pótolhatatlan veszteségére szegény öreg szüleinek, akik öregségük támaszát siratják a korán elhunyt ifjában. Erről a gyászbeszéről kapjuk a következő szomorú jelentést: Mély fájdalomtól lesújtott szívvel tudatjuk felejthetetlen édes gyermekünknek, illetve tesvérünknek Koszorda István Pál IV-ed éves joghallgatónak élte tavaszán 23 éves korában 3 havi súlyos szenvedés után folyó hó 20-án csütörtökön este történt esendes kimúltát. Elhunyt kedvesünk porai folyó hó 23-án vasárnap d. u. 4 órakor Kis-mester-utca 1146-ik számú háztól fognak a római kath. szentegyház gyászszertartása után a Kossuth-utcai sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket s az elhunynak jó barátait szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. február hó 21-én. Szülék: Koszorda Mihály és neje Tar Erzsébet. Testvére: Koszorda Anna és számos rokonok nevében is. Az örök világosság fényeskedjék neki! — *Fodor* József zongora-tanár tegnap este 8 órakor 53 éves korában meghalt. Temetése holnap délután 3 órakor lesz az ev. ref. egyház szertartása szerint. Kihült tetemei a Kossuth-utcai temetőben fognak örök nyugalomra tételni.

— **Luther halálának negyedfélszázados évfordulója.** E hó 18-án mult 350 éve annak, hogy Luther Márton, a nagy reformátor, elhunyt. Halálának emlékét a magyar honi ág. hitv. ev. egyházak a mult évi egyetemes gyűlés határozata folytán e hó 23-án, bőjt első vasárnapján fogják megünnepelni, a mikor az egyetemes gyámintézet Luther alapja javára minden egyházban offertoriumot (templomi adakozás) is fognak tartani.

— **A derecskei csendélet.** Vettük a következő sorokat: Tekintetes Szerkesztő ur! B. lapja f. évi február 19-én megjelent számában, „Derecskei élet“ ezimén ismét napvilágot látott egy a személyemet minden igaz ok nélkül mélyen sértő közlemény. Tekintettel a sajtó nemes rendeltetésére s az olvasó közönség izlésére és türelmére, az ily hangon irt s légből kapott állításokra lemondok a legszentebb jogomról, t. i. a személyes védelemről is: mert ha állításaikban csak egy atomnyi igazság is volna, akkor bizonyára megtennék felettes hatóságaimnál ellenem a fegyelmi vizsgálat elkérését. De mivel erre semmi jogos okuk nincsen, ennél fogva támadásaikat nem tekinthetem egyébnek, mint a személyem iránt táplált boszujok nemtelen kitérésének. No én nekem ily esetben a védekezés csak vád lenne és nem is teszem azt, mert tiltakozik ellene mindenek felett jóízlésem és a békét kíválóan szerető természetem. Ezeket kívánom még utolsó szóként ez ügyre vonatkozólag elmondani. S ha az övék volt az első támadó szó, legyen enyém az utolsó védő szó. — Vagyok Derecskén, 1896. február 21. Alázatos szolgálója *Uray Gyula*.

— **Értesítés.** Egy theológiát végzett, a latin-, német- és görög nyelveket tanulni képes művelt ember hajlandó volna szerény feltételek mellett órákat adni. Bővebb felvilágosítással a szerkesztőség szívesen szolgál.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A Felsőg elismerése.

Budapest, febr. 21. Ó Felsőge a királyi kuriának buzgó és fáradhatatlan működése felett legmagasabb elismerését fejezte ki.

Az indemnyti.

Budapest, február 21. *Lukács* László pénzügyminiszter beterjesztette a Ház mai ülésén az indemnytíróról szóló javaslatot. — *Kossuth* Ferenc az önálló vámtételeket sürgette, adatokkal bizonyítva, hogy a közös vámterület káros az országra. *Kossuthot* beszédéért még a nemzeti-párt is üdvözölte. *Szmialovszky* Valér vasuti ügyekkel foglalkozott.

A magyar ruha.

Budapest, február 21. A budapesti egyetemi polgárok ma végleg elhatározták, hogy a millennium alkalmából magyar díszruhát viselnek. Az izléses magyar öltönyt márczius 15-én fogják először felöltetni.

Hentaller közbeszólása.

Budapest, február 21. *Kossuth* Ferenc beszéde folyamán *Hentaller* az osztrákokra czélozva közbekiáltott: *gazok azok, nem szövet-ségesek.* Ezen imperlamentaris közbeszólás után egyik gyorsíró megkérdezte *Hentallert*, hogy óhajtja-e közbeszólásának feljegyzését a naplóban. *Hentaller* ragaszkodott a közléshez és midőn *Fenyvesi* gyorsíró-főnök a közbeszólást töröltetni rendelte, *Hentaller* kijelentette, hogy a napló állítólagos meg-ésonkításáért holnap a napirend előtt fel fog szólalni.

Irodalom — művészet.

Jókai és a millennium.

A millenniumis év nemcsak a hivatalos Magyarország ünnepe. Rosz volna, ha a lelkesedést paragrafusok irnák elő, ha nem benső meggyőződésből fakadna az az ünnepi hangulat, a mely az 1896-ik esztendő minden napját piros betűvel írja be a világhistória nagy kalendáriumába. Csak ha minden magyar ember kiveszi belőle a részét, akkor lesz meg nagy jelentősége nemzeti ünnepünknek, mely páratlanul áll a népek történetében.

A kérdések kérdése természetesen az: milyen módon adjunk külsőleg is kifejezést nemesítő, hazafias érzelmeinknek a millenniumis esztendőben? Nyilván úgy, hogy ezzel a kulturát szolgáljuk, a mely hatásköre az elmult ezredévek és bázisa jövőendő századoknak. A művelődés, ha az áthatja a társadalom összes rétegeit, a legbiztosabb záloga annak, hogy Magyarország tovább is megdaczol az idővel és a kelet határán nagy misszióját ezentul is teljesíti.

A művelődés első eszköze pedig: a könyv. A magyar társadalomnak még mindég egyik régiségfoltja az, hogy szívesen olvas, de kevésbé szívesen vásárol könyveket. Minden egyébre, a mi, hogy kereskedő nyelven beszéljünk — „luxus-cizikk”, örömet áldoznak akárhányan s csak épen akkor lesz mindenki egyszerre takarékos, a mikor könyvet kell vennie.

Szívesen elismerjük, hogy ma már ebben a tekintetben is rohamosan haladunk a nyugat felé, a hol az értékesebb irodalmi művek egy-két hét alatt néha tizenöt kiadást is érnek. Vannak már Magyarországnak is olyan írói, a kiknek könyvét nemcsak olvassa, hanem meg is vásárolja a publikum. Ilyen kivételes alakja a mi literaturánknak Jókai Mór is.

Az igaz, hogy olyan szem, mint a mi koszorús regényírónk, a világirodalomban sem jut minden századra. Meg is becsüljük s írói működésének ötvenéves fordulójára ünnepe volt egész Magyarországnak. Ez az ünnep pedig, bár két esztendővel megelőzte a millenniumot, mégis az ezredéves Magyarország lelkes közérületének az impozáns megnyilatkozása volt. A Jókai-jubileumot tehát bátran odasorolhatjuk a millennium hazafias ünnepeinek közé annál inkább, mert hisz ez a jubileum még nincs befejezve, a Jókai műveinek akkor sajtó alá rendezett nemzeti diszkiadásából csak a minap jelent meg a negyedik sorozat.

Jó lesz tehát, ha a magyar olvasóközönség számolva ezzel a körülménnyel, fölveszi a millenniumis esztendő programjába. Jókai Mór összes műveinek megszerzését is. Olyan páratlan a maga nemében ez a könyvtár, mint a hogy Jókai műszájának bámulatos termékenysége példátlanul áll a világirodalomban. Mindenki számára hozzáférhető s árát a legelőnyösebb részletfizetésekkel törlesztheti gazdag-szegény egyaránt.

Ha a magyar közönség igazán felkarolja ezt a vállalatot, a melynek tartalmi értékéről azt hisszük fölösleges beszélni, mérhetetlen hasznára válna ez a magyar irodalomnak is. Jókai száz kötete egy kész könyvtár, a melyet könnyebb szívvel egészítene ki mindenki egyéb művekkel is. Ha több a millenniumis év, mint patetikus föllendülése és szalmalángja Magyarország tizenhat millió lakosságának és bátran mondhatjuk, hisz jóval több, akkor azok, a kik tehetik, meg fogják ragadni az alkalmat a magyar irodalom föllendítésére is. Mert semmit sem lehet olesóbban pártfogolni, mint az irodalmat és semmi más nem áraszt

annyi fényt és diósóséget a nemzetre, mint az irodalom.

Jókai százkötetes munkájának megszerzésével adjuk tehát a millenniumis esztendőben tanúságát annak, hogy Magyarországon már nemcsak olvasnak könyveket, hanem vásárolnak is.

A pók.

Lenn ültek a fűben egymás mellett és nézték a falevéllal inceskedő napsugarat, a virágillattól beesipett pillangót, meg egymást, egymásnak a tekintetét és arcát. Tekintetük forró volt és szelid, arcuk kipirult és egy kicsit merengő.

Néha-néha édes ostobaságokat fecsegték. A magas, karesu leány azt mondta halkán, sóhajtván:

— Milyen szép is, milyen boldog is minden; a napsugár is, meg az a bolondos pillangó is!

Mást is akart mondani, azt is, hogy ő is boldog, nagyon boldog. De nem mondta.

Minek is mondta volna? Hisz úgy is tudták mindketten, megmondta azt nekik forró, szelid tekintetük, meg kipirult, merengő arcuk.

Most boldogok voltak, igen nagyon boldogok voltak. Beesiptek ők is a boldogságtól, mint a pillangó a virágillattól; inceskedtek is egymással, akáresak a napsugár a falevéllal.

Most boldogok voltak, nagyon boldogok. De vajjon később is azok lesznek? Mindig azok lesznek?

Ezután erre gondoltak mind a ketten. Már nem inceskedtek egymással, nem is néztek egymásra, csak a pillangóra, meg a napsugárra.

Mintha azoktól akarták volna megkérdezni:

— Később is? Mindig?
Azt tudták, hogy a napsugár és a pillangók boldog lesz, később is, mindig.

Azok már értenek ehhez. Hátha megmondják?

Nem mondták meg.

... A leány hirtelen fölkiáltott:

— Ni egy pók, ott mászkál a vállán, igen, ott! Várjon csak, leveszem.

Mikor levette, féltékenyen, szinte irigykedve tette hozzá:

— Maga boldog lesz, pók mászott a vállán. Hanem én, látja, én nem leszek boldog.

Ugy elkomolyodott azután, szeretett volna sírni is egy kicsit.

A szegény fiu megszeppent, mikor a leányra nézett. Ő is komolyan hitte, hogy ő boldog lesz, de a leány nem. Ugy megsajnálta.

Nézte, nézte komoran a megijedt leányt, sokáig, hosszan.

Egyszer csak felesillant a szeme, valami mozgó szürkéséget látott a leány világos ruhájának az ujján. Egy pók volt. Hirtelen lekapta s odatartotta a leány elé.

— Látja, maga is boldog lesz, nemcsak én. Még boldogabb! Boldogabbnak is kell lennie, jobban megérdemli, mint én.

A leány öntudatlanul bólgatott fejével.

— Igen, én is boldog leszek. Szeret engem is a jó Isten.

— Boldog lesz, — lelkesedett a fiu, — boldogok leszünk mind a ketten. De csak úgy leszünk boldogok — együtt.

Tekintetük megint olyan forró volt és szelid, arcuk kipirult és egy kicsit merengő.

Észre sem vették, hogy egymás kezét simogatják.

Hanem a selyemlábu, szürke pókról megfélekedtek. Szegényt összetaposták.

Rorák Imre.

CSARNOK.

Hogy jutottam én a boldogsághoz.

Elbeszélés.

Írta: Sz. Buday Etel.

(Folytatás.)

— Ej! uram, elég lesz már a tréfából! . . . .

És türelmet veszítve a gyeplőkhöz kaptam, kezével együtt hevesen megragadva, de ekkor mintha szélvész rohanta volna meg a szánat, egy gyors kanyarodással kis kört téve, társnőm egyensúlyt veszítve, a hófedte mezőségre kivágódott mellőlem.

Rémülten kezdtem kiabálni, sürgetve a megállást, de szavaim csak süket fülekre találtak, egyedül a fátylát tartó kocsis ordított még versenyt velem, mivel ő is észrevette a szerencsétlenséget, miről csak a férj nem akart konokul tudni.

Hasztalan volt minden, az az ember mintha megőrült volna, neki eresztett gyeplűkkel engedte tova nyargalni a lovakat.

Egy hirteleni gondolattól megkapatva, kiugrottam szerencsésen a szánból, beleterülve a nagy hóba, mely testemet pihelydunnaként fogadta magába.

Mihelyst felkeltem, keresésére indultam a szegény asszonynak, de amennyire a hófényénél a szembe láthatott, nem tudtam sehoh felfedezni alakját, miben gátolt a hó fehérségével egyenlő színű öltözéke is.

Nagyon elijesztett, hogy még segélyért kiabáló hangját sem hallottam, sem válaszát az én hívó szavaimra.

Amennyire a süppedő hóban futni lehetett, futottam czikezakkosan, jobbra-balra tekintgetve.

Egy öröklétnek tüntek fel előttem azon percek, míg végtére feltaláltam szegény Xeniat, ki ugyanazon helyzetben feküdt, ahogy kivágódott, életjel nélkül, mozdulatlanul.

Gyöngéden szólva hozzá, egészen aláhajolva igyekeztem arcát meglátni a hóvilágnál.

Halottsápadtnak találtam, szemei tágra nyitva, öntudat nélkül meredten tekintettek a semmiségbe.

Hideg homlokát hóval erősen megdörzsöltem, félig nyitva tartott ajkai közé konyakot töltöttem oldal-kulacsomból, melynek bekövetkező jó hatása elnem maradt és egy pár pillanat múlva gyöngye sóhaj hagyta el ajkait, szemeinek merevsége megszűnt s fölemelkedve halkán mondá:

— Istenem, Istenem! . . . Hát mért érdemeltem én ezt? . . .

Kezei közé temetve arcát, továbbra is esőndben maradt s folytatá:

— Mért tetted ezt Bandi már megint velem?

— Asszonyom, szóltam hirtelen közbe, észrevéve tévedését, nehogy még többet találjon szólni, mit lehet, hogy idegen előtt férjének nem mondott volna.

— Én vagyok! . . . Kérem, keljen föl, már úgy is régen van a hóban, könnyen felhülhet.

Segélyemmel fölállt s tompa hangon így szólt:

— Egy kissé elszedültem az esés következtében; de most már teljesen jól érzem magam, csak fádom.

Es megrázkódva, borzongva huzta össze a bundáját, melyet a frissen támadt téli szél meg-meg lebegtetett.

Akkor fel sem tűnt előttem, hogy mihelyst felösmert, többé férjét nem hozta elő, mivel azon törődtem, hogy miként fog az a gyöngye nő begyalogni oly távolból, az erős hidegben, nagy hóban a városba, hogy ha férje csakugyan nem tér vissza értünk.

Kémlelődvé tekintetem a távolba, de

sehol nem láttam a visszatérő szánkát, mely a láttávlaton kívül haladhatott már. — Asszonyom! úgy veszem észre, itt felejt férje bennünket, tehát saját erőnkől kell a városba visszatérnünk, vagy valami közeli lakhelyhez kell igyekeznünk, ha nagyságod tud itt közelben tanyát, vagy csárdát. En egészen tájékozatlan, ösmeretlen vagyok e vidéken, így más tanácsot nem tudok adni, minthogy a városba kell igyekeznünk, ha nem akarunk itt elaludva megfagyni.

— Nem, a városba nem megyek! — szölt hévvel Xenia. — De ide nem messze van a hegység tövében egy kis erdészlak és a benne lakó öreg erdész régi embere atyámnak. Oda elmehetünk és az éjt ott el is tölthetjük.

Es karját karomra véve, neki indultunk a járatlan hófedte mezőségnek, nehezen haladva a süppedékes hóban, olykor-olykor térdig is gázolva mentünk ezélnk felé.

Xenia az erdők fehér tömegét nézte, meg a szakadozott felhőket, melyeken holdfény szűrődött át a földre.

Néhány szállingó nagy hópehely nedvesítette meg homlokát s üdítette fel hidegségével fáradt pilláit.

— Szinte jól esik a hó hidegsége, mert úgy ég a homlokom.

— Istenem! még valami komoly betegség éri — kiáltám az aggodalomtól önfelédten.

— S nos? — szölt ő vállatvonva — ugyan kit ejtene ez kétségbe?

— Hát engemet! — válaszoltam elefelejtve a tartózkodást.

— Önt! — felelt elesodálkozva — Hisz ön alig ösmer engemet.

— En már rég, nagyon régen ösmerem önt asszonyom, talán régebből sem hogy láttam volna.

— Nem értem önt? — Mert mielőtt láttam volna, már álmaimban élt.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Árnyatlás a tőzsdén.** A budapesti tőzsdén tegnap az összes helyi papirokban hirtelen, váratlanul rendkívül erős esés állott elő. Ennek oka az a körülmény, hogy a Haas és Deutsh-czég végleg feloszlik. Összes papírjait eladja; vállalatait feloszlatja. Attól tartanak, hogy emiatt könnyen krach feljődik ki, mivel sok és tekintélyes czég kerül abba a kényes helyzetbe, hogy nagyobb realizációkat eszközöljön ki, a mi pedig folytonos és újabb eséseket idézhet elő. Az eddigi esőkkenések 20-tól 50 frtra tehetők.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1896. február 21-én.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.40	122.90
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	—	124.25	125.25
„ koronajárdék 4%.	—	99.20	99.70
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.10	101.10
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121.75	122.25
Egységes állam kötvény 4%.	—	101.—	101.50
Tisza-szeg. 4%-os nyeresim.-sors	—	142.50	143.50

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	421.—	422.—
Osztrák hitelbank részvény	—	379.50	380.—
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	111.—	112.—

Sorsjegyek :

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	125.—	127.—
„ 3-os	106.50	107.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	116.—	117.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	11.50	12.—
Osztrák	18.50	19.—
Olasz	12.—	12.40
Bazilika sorsjegy	7.35	7.75
Jó-szív	3.25	3.50

Pénzmozgások :

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.80	11.85
20 frankos arany	—	—	9.56	9.60
1 Sovereigns	—	—	12.09	12.13

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, február 20.

Gabona-üzlet. Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet igen gyenge volt. Elkelt kedvező irányzat mellett egynéhány ezer méter-mázsa tartott áron.

Egyéb gabonaneműekben kevés volt a forgalom változatlan árák mellett.

Eladások :

Buza : Tiszav. : 200 mm. 81.5 kg. 7.32 és fél frt. 100 mm. 81.2 kg. 7.30 frt. 100 mm. 81 kg. 7.25 frt. 500 mm. 81 kg. 7.30 frt. 200 mm. 81kg. 7.30 frt. 400 mm. 80.5 kg. 7.30 frt. 100 mm. 80.5 kg. 7.25 frt. 200 mm. 80.2 kg. 7.25 frt. 300 mm. 79.5 kg. 7.22 és fél frt. 100 mm. 79.5 kg. 7.12 és fél frt. 300 mm. 78.3 kg. 7.20 frt.

Határidő-üzlet.

Az irányzat gyenge forgalom mellett szilárd volt.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Zárlat 1 óra :

		frt
Buza szept.-októberre	1896	7.15—7.17
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.88—6.89
„ máj.-júniusra	1896	6.95—6.97
Rozs szeptem.-okt.-re	1896	
„ máj.-júniusra	1896	6.30—6.38
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	4.34—4.36
Zab márcz.-ápr.	1896	5.97—5.98
Repeze aug.-szept.	1896	11.15—11.25

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

		frt
Buza szept.-okt.-re	1896	
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.88—6.89
Rozs szept.-okt.-re	1896	
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.35—6.36
Zab márcz.-ápr.-ra	1896	5.96—5.97
Tengeri jul.-aug.-ra	1896	
„ máj.-június-ra	1896	4.34—4.35
Repeze aug.-szeptre	1896	11.15—11.25

Sertéspiacz.

Budapest, február 20.

Magyar elsőrendű : Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr súlyban) — krtól — krig. Fialal nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Fialal közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 46 krtól 47 krig. Fialal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 44 krtól 45 krig. **II. Magyar szedett :** Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám : 1896. évi febr. hó 18. napján volt készletben 27134 darab. 1896. évi február hó 19-dik napján felhajtattott — darab 1896. febr. hó 19-ik napján elszállított 620 db. 1896. évi febr. hó 20-ik napjára maradt készletben 26514 db. Hizott sertés-forgalom változatlan.

Debreczeni Városi Színház.

Idényb. 30. szünet Fáros b.-szünet 30. sz.

Ma pénteken, 1896. február 21-én

Az új honpolgár.

Eredeti fővárosi életkép dalokkal, 3 felvonásban. Irta: Kövessy Albert. Zenéjét szerzette: Delin Henrik. „Az én nevem Goldstein Számi” és „Marsch-couplet” zenéjét írta: Konti József. (Rendező: Krémer.)

Holnap, szombaton, 1896. február 22-én itt először páratlan bérletben :

A cremonai hegedüs.

Opera 2 felvonásban. Irta: Hubay Jenő.

Ezt megelőzi:

Légyott a létrán.

Ballett 2 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos :

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Nyiltér.

Minden külön értesít s helyett :

Mandel Gizela
ifj. Mandel Gyula

mérnök

jegyvezet.

Debreczen.

Tiszolcz.

1896. február hó 20.

Dr. Koszorús István
fogorvosi és fogtechnikai
müterme

Piacz-utca 1711 RANUNKEL-féle házban.

Rendel: délelőtt 9—1 óráig.
déltután 3—6 óráig.

164 4—1

! Mindenféle köhögés !

ugymint a *légszervek* mindennemű hurutos betegségénél, nemkülönbén a *torok, tüdő, továbbá tüdőszetnehézségek, keskenymellűség, asthma, elnyálkásodás, hákhurut, fajtóköh, rekedtség, csiklandozás a torokban* — fejlődő *tuberculosis* a leggyorsabban és legbiztosabban távolítottak el a már évek óta legjobb hírnévnek örvendő, orvosi előírás szerinti készített és orvosok által ajánlott: *Szt.-György teával, 1 csomag 50 kr. és a hozzá tartozó szent-György hurut-por 1 doboz 50 kr. pontos orvosi használati utasítással együtt. Kevesebb mint két csomag nem küldetik szét.*

Eredmény a használat után pár nappal észrelhető.

Csomagolás és szállító levélért 20 krral több fizetendő. A pénz előleges beküldése (postautalványon) megkívánatik. Megrende ések csak egyenesen a *Sz.-György gyógyszerár-bó, Bécs, V./2. W/m mer-gasse 33.* 96—25—15

Kiadó lakás.

Nagy-uj-utca elején

1594. szám alatt

május 1-től kiadó egy

6 szobás utcza lakás

külön udvarral.

146 2—2

10873
1895**Árverés.**

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Alföldi Takarékpénztár végrehajtónak Róth Lajos (Lévi) végrehajtást szenvedő elleni 1200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbíró) területén levő Derecskén fekvő, a derecskei 2412 sztjkvben A + 950/a - 1. hr. sz. a. a derecskei 2863 sz. tjkvben A + 950/b. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra az árverést 1000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1896. évi márczius hó 30-ik napján d. e. 11 órakor** Derecske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoztatók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-ét, vagyis 100 forintot készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi

niszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1895. évi december hó 16-ik napján. 158-1-1

Jelentékeny, folyton emelkedő
kereset

kinálkozik

oly tisztességes uraknak
(esetleg hölgyeknek is)

a kik jelenleg állás nélkül vannak.

Rokonszenves külső és beszéző tehetség egyedüli feltétele!

Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadó hivatal 151 3-2 160-1-1

1708 sz.
1895 v. k.**Árverési hirdetmény.**

A debreczeni kir. járásbírósnak 25437 1895. P. sz. végzése folytán közhírré téte ik, miszerint a Közgazdasági Bank részére Kulcsár Antal és neje debreczeni lakosoktól 137 frt 15 kr. tőke. ennek 1895 évi márczius hó 6 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 22 frt 73 kr. perköltség erejéig 1895 évi november hó 16-án bíróság lefoglalt és 413 frt 30 kr-ra becsült háziutorok és bádogos árúkból álló ingóságok **1896. évi márczius hó 5-én d. e. 9 órakor** kezdetét vevő és Egyháztéren, 345 számú háznál ugyancsak a Közgazdasági Banknak 70 frt tőkekövetelése és jár. kielégítése végett is egyidejűleg megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet igérők azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi február hó 17-én

Török Péter,
bírói kiküldött.**PSEHOFER J.-féle**

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. ALATT „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“.

Vértisztító labdacok, ezelőtt **általános labdacok** neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok háziszertől ajánlataik és ajánlataik minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek; mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértulások, aranyér béltelenség, s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység és az abból eredő bajknál is: így sápkór, idegesség, száraz fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcékelebb fájalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

A számtalan hálaírásból, melyet e labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említtünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer hasznáta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur! Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön felülmúlhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvéttel. Fogadja ez uton is legmélyebb köszönetemet labdacsa csodáhatóságáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur! Isten akarata volt, hogy az ön labdacsa kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekkoromban meghültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatra méltó labdacsa engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.

Knifcz Teéz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur! A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynénem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórsgban, már étét is meguntta, melyről egyébként le is mordott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen gyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett 1889. márcz. 27-én.

Tekintetes ur! Ahlított ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat, ahol csak alkalmas nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszészerinti használására Önt ezennel fölhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

T. ur! Felekérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomoribajtól, mely engemet öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwick! Anna

Ezen vértisztító labdacok csakis a **Pserhofer J.-féle**, az **„arany birodalmi almához“** címzett **gyógyszertárban**, **Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a.** készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik 1 frt 5 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbi beküldésénél (mi legjobban posta-utalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr., és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kérik **csakis** Pserhofer J. féle vértisztító labdacokat követelni és csak azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pser-

hofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással veres színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben. 1/4 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 üveg 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású legjobb szer, minden köszvényes és csuszó bajok, u. m.: grimczagy bántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzaggatás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J. től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított szelencével 2 frt.

Általános tapasz, Stoudol tanártól. Utás és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujknakacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajknál mint kitűnő szer lón kipróbálva, 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fogbalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve, 1 köcsöggel 40 krajczár, bérmentve 65 kr.

Utifüvedv, egy általánosan ismert kitűnő háziszert, hurut, rekedtség, gőrcsős köhögés stb. ellen, egy üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-eszencia (prágai esőppek) megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszert. 1 üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bulrich A. W.-tól. Kitűnő háziszert a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgöres gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzam, egy üveg 50 krajczár, egy kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az által képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelt és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr, bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Stoll-féle Kola-vegykészítmény, kitűnő szer az idegek meg-erősítésére, gyomorszenvedők és a belek megbetegedésére. 1 liter Kola elixir vagy bor 3 frt; 1/2 liter 1 frt 60 kr.; 1/4 liter 85 kr. — Császári Kola-elixir üvegekben 5 frt 50 kr 3 frt és 1 frt 60 kr-ával.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejtájás, fogfájás, rheuma st. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirtetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerezhetnek. — Postán megrendelések a legyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre küldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. A fent felsorolt különlegességek kaphatók **Török Péter** József gyógyszerertárban, Budapest, Király utca 12. és **Egger A.** fiánál (Nádor-gyógyszertár.) Váci-körút 17.